

[Karen Thurøe Hansen]

ikke være med til at klandre hverken de folkevalgte eller embedsmændene, der har med disse sager at gøre.

Vi ved, at socialministeren har bebudet, at hun vil komme med et forslag af lignende art i begyndelsen af næste samling. Derfor vil det konservative folkeparti undlade at stemme vedrørende dette lovforslag.

Pilgaard Andersen (FP):

Denne ganske alvorlige sag, som vi her har på dagsordenen, drejer sig om tvangsfjernelse af børn – ikke af folketingsmedlemmer; dette være sagt til oplysning og til beroligelse. Vi har forsøgt på at få dette lovforslag igennem tinget, men der har været nogle vanskeligheder, også i udvalget. Jeg har forsøgt at få svarene frem adskillige gange og også rykket for svarene. Det forstår jeg faktisk ikke at fru Karen Thurøe Hansen ikke er bekendt med. Jeg har adskillige gange rykket for svarene.

Jeg er udmærket klar over, at ministeren vil komme med et noget lignende lovforslag i begyndelsen af den nye samling. Når jeg på trods heraf har forsøgt at få lovforslaget igennem, er det ud fra den betragtning, at der er sket nogle efter vores opfattelse alvorlige tvangsfjernelser her i landet, hvor vi føler, at forældrene har haft vanskeligheder med at komme igennem med deres synspunkter over for myndighederne og også har haft nogle vanskeligheder med at fremlægge dem.

Det er ud fra de betragtninger, vi ønsker, der skal gives mulighed for en bisidder og en advokat. Vi finder det også urimeligt, at de offentlige myndigheder kan fjerne børn helt op til to måneder, inden forældrene og ligeledes børnene har mulighed for at gribe ind.

Vi synes nok, at perioden på de 14 dage er rimelig, og det er også ud fra den betragtning, at vi mener, det haster at få selve lovforslaget igennem.

Hvis ministeren er enig i selve lovforslagets idégrundlag – det fremgik i hvert fald under første behandling, at man ikke var afvisende over for det – forstår vi ikke, at man ikke for at komme et stykke hen ad vejen vil stemme for dette lovforslag i dag og dermed få klaret de problemer, som nogle familier desværre har været udsat for. Så kan ministeren jo komme med en yderligere udbygning af lovgivningen i næste samling. Jeg er enig

i, at der også skal ses på andre områder, f. eks. § 123, som også omhandler fjernelse og anbringelse af børn.

Men det, som er klart, er, at dette lovforslag vil betyde, at vi får en normalisering på dette område, og at forældrene får mulighed for at fremlægge deres synspunkter. Det mener vi altså sker bedst derigennem, at de kan få hjælp af nogle mennesker til at forsvare sig over for de myndigheder, der ønsker at gribe ind over for den personlige frihed og over for de pågældende børn. Det er altså også ud fra et ønske om at varetage børnenes tarv. Vi finder det aldeles rimeligt at gennemføre lovforslaget og vil anbefale tinget at stemme for det.

A. O. Andersen (CD):

Ved førstebehandlingen sagde CDs ordfører i denne sag i slutningen af sit meget korte indlæg, at dette forslag var for forenklet, og at CD ønskede at gå langt videre. Bag ved det ligger, at vi ønsker en egentlig domstolskontrol med et så alvorligt skridt som tvangsfjernelse af børn fra deres hjem.

Vi er imidlertid kommet til det resultat i perioden siden førstebehandlingen, at uanset at der sker en forenkling af tingene med dette lovforslag, og uanset at det ikke er vidtgående nok, er det et skridt i den rigtige retning, og vi vil derfor ved tredje behandling stemme for lovforslaget.

Lis Starcke (DR):

Retsforbundet kan støtte fremskridtspartiets lovforslag, fordi vi finder det vigtigt, at der omgående sker en fremskyndelse af efterprøvingen af en foreløbig tvangsfjernelse. Vi mener selvfølgelig, at bistandslovens § 127 er rimelig; vi erkender, at en sådan fjernelse kan være så vigtig, så påkrævet, hvis barnet er truet, at afgørelsen må træffes af en enkelt person, formanden eller næstformanden, men vi mener, det er uhyre vigtigt, at man så hurtigt som muligt får flere til at se på tingene, at man får samlet socialudvalget. Vi synes, det er meningsløst, at der somme tider kan gå op til 2 måneder, inden dette sker. Derfor vil vi stemme for fremskridtspartiets lovforslag. Men vi er alligevel glade for at høre, at socialministeren har i sinde at arbejde med sagen. Vi ved jo godt, at der er en tendens til, at det er det, regeringen fremsætter forslag om, som kan blive vedtaget. Men